

Vakti Gelecektir İlla ki

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 10 Mart 2026

Renk körü ruhların ihbarıdır sözcükler en çok da göğün temennisi o şimşek: vakur bakışlardaki aldatılmış en çok da töhmet yüklü edimler varla yok arası rüzgârın emsalsiz uçkunluğunda saklı umarsız terk edilmişler ve mafya bozuntusu bir gösteri sanatı iken yaşam nedensiz ölümlere hak talep etmek gerek

Manidar mevsim, çöküşün ihbarı ve ihmali
İnsan zeminlerindeki o kırık köstekli saat
Zemheriyi gösteren akrep
Yelkovansa çoktan kaybetti gülüşlerini
Zehrini akıtan akrep
Zuhur etti edecek mahşer
Temkinli insan izlekleri
Çapulcu bir gölgeye daha mı minnet etmeli?

Sakıncalı zaafı var beşerin
Sürmenaj olmuş imgelerden yaka silken şairin
Ve işte desturu
Ve işte laneti ötelesin diye
Meleklerin kanadının altına sığınmakla iştigal
Ne çok masum insan izlekleri
Zanların tutuşturduğu kabri
Zona olmuş ruhların isyanı

Masumiyetin kayıp değilken de rotası
Zor da olsa gerçeğe dokunacak evren

Şerh düşülesi nice isyan
Ve ziyan olan nice masum insan
Sehven ölü
Şevkini kıranlarsa bir bölü ikiyi
Defalarca bölen
İklimleri dahi zehir zıkkım eden
Nefsi ve kokan nefesi
Kirli icatlar alfabesi
Yerin göğünse menkıbesi
Elbet sabrın arifesi ve de ertesi...

Sözcükler kasıtsız
Sevdalar kasıtlı
Hüzne rağbet eden dualar ki
Masum gözlerin göğüslerin yağmalandığı
Bir şafak vakti
Nasıl ki şafağı attı meleklerin
Bir de zarar ziyanın meali
Kırık ökçelerin çoktan kayıp zarafeti

Bir miat ki dolan miladi
Takvimin uçuşan perçemi
Göğü ve günü kaplayan bulut ne ki?
Seferi benliklerin akıbeti
Söylemler ve sözcükler değilken de kasvetli
Alabildiğine vakur ve gerçekçi
İklimlerin suni teneffüs ettiği
Ölümler el sıkışan hangi mevta ise
Durduk yere çalınmadılar mı hak edilmiş tanınmış vaktini?
Ölüm nasıl ki zaruri
Gel gör ki
Vakitsiz tecellisi
Ruhların ve nüansların ikircikli senfonisi
Bir bağdaş kurmuşken yere göğe
Bir de çalınmışken ümidi ve hayalleri
Tasnifi değil mi ki imkânsız

Gel gör ki:

Vardır elbet bir vakti

İmzalanmadan o akit

Hoşnut olmasa ne ki iblisin nefreti?

İnzivada insanlık

Mahşeri kalabalık

Günbegün büyürken büyütürken de o saklı nefreti

Elbet sevgiyle tezahürü güzelliklerin

Elbet ederi asalet iken iyi niyetin

Elbet samanlık da seyrana dönüşecek

Bakmayı değil yüreği ile görmeyi gerek

Ne asal ne sıradan

İnsan olmaya delalet melek gibi yüreği kabaran

Acının da mutluluğun da mademki vardır bir zamanı

El aman demeden

Yer gök henüz birleşmeden

Yeşeren yüreklerin saltanatı tükenmeden

Vakti gelecektir illa ki

Kimine göre olsa da vakit çok geç

Belki de çok erken...